

Прича о Светом Сави

Матија Бећковић

Рођен је 29. новембра 1939. године у Сенти.

Основну школу завршио је у селу Веље Дубоко, ниже разреде гимназије у Колашину и Славонском Броду, а вишу гимназију са матуром у Ваљеву.

Школске 1958/59. године уписао се на Филолошки факултет у Београду, на групи за југословенску и општу књижевност.

Прву песму штампао је као гимназијалац 1957. у "Младој култури".

Прича о Светом Сави

**Кад је Свети Сава ишао по земљи,
Још пре свога рођења,
Док се звао Растко,
Као што иде и сада,
Само га не видимо,
А можда је то било и доцније.**

**Кренуо је Савиним стопама,
Ка Савином извору
На Савином врху
Куда и ми идемо,
Јер другог пута и нема.**

**Када је негде око Савина дана
Наишао Савином страном,
Напали су га пси,
Као што и сад нападају
Свакога ко се упути Савиним траговима.**

**Путник је најпре саставио три прста,
Како је одредио да се и ми крстимо,
Плашећи их законом**

**Од кога су још више побеснели,
А ни до данас нису узмакнули.**

**Онда се сагнуо да дохвати камен,
Али камење беше замрзнуто,
Свезано за земљу студеним синцирима,
Јер беше јака зима,
Као и ове године,
Као увек око Савина дана.**

**Већ су разносили Савина стопала,
Савин кук и Савин лакат,
По долима и јаругама земље
Због које је подељен свет,
Кад је Свети Сава отпасао мач уста,
Једино оружје које је носио,
А које је и нама оставио,
Говорећи ове речи:**

**— Нека је проклета земља у којој су
Пашчад пуштена, а камење свезано.**